

Publicerad 2011-12-17 22:45 av erkki

Vissa roliga historier är gamla. Vet dagens unga poeter något om kommodporslin? Tvålkopp, handfat, vattenkanna och potta. Prydlig förvarade i kommoden för forna dagars personhygien.

Kommodporslinet

Det förbereddes ett stort julkalas i Jösse Härad, för länge sedan. När förberedelserna närmade sig sin fullbordan blev chefen i köket, kokerskan, orolig. Uppläggningsfaten tröt. Förrätten skulle nog klara sig men till varmrätten skulle det bli kris.

"Goda råd kan få kosta hur mycket som helst, bara det inte drabbar mig", tänkte hon.

Gästerna började anlända och plötsligt gav hon den lilla pigan stränga order att skaffa flera uppläggningsfat. Utan att anvisa hur det skulle gå till. Hon ville bara bli av med problemet. Den lilla pigan blev rädd och sprang och gömde sig i sin pigkammare. Tårarna rann och hon blev kissnödig. Inga problem. Och medan hon strilande löste sitt eget akuta problem fick hon en strålande idé beträffande kokerskans strulande dito.

En lösning på husbondfolkets problem, ytterst. Hon gjorde omsorgfullt rent efter sig. Så även vattenkannen, tvålkoppen och tvättfatet. Glad i hågen tog hon med sig kommodporslinet till stora huset och serveringsrummet. Där hällde hon upp potatisen i tvättfatet, mjöd i vattenkannen och senap i tvålkoppen. Pottan behövde hon inte. Ett tag funderade hon på att använda den till soppan som skulle serveras till förrätt, men ville undvika det med tanke på soppans färg och konsistens. Någon annan hade dessbättre redan ordnat den sidan av saken på annat sätt.

En av gästerna var Elis som blev bjuden på kalaset som vikarie för en annan ungkarl som blivit sjuk och inte kunde komma. Det måste ju vara jämna par. Han uppskattade inte läckerheterna som serverades till förrätt, han var mest van vid enkel kost. Men han ville vara fin i kanten och åt upp. Han hoppades att varmrätten skulle falla honom bättre på läppen. När det blev hans tur att förse sig av varmrätten, lade han märke till kommodporslinet som hade kommit till användning. Där var tvålkoppen, handfatet, vattenkannen men inte pottan. Det gjorde honom fundersam.

Artig som han var, hade han följt sin bordsdam till buffébordet, som i sin tur kvitterade artigheten genom att lägga upp mat till Elis på hans tallrik. Elis som befarade att tagen skulle kunna upprepas vid en eventuell dessert sa vänligt men bestämt: Jag vill redan nu påpeka att om det blir dessert, så avstår jag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren erkki med Poeter.se id #27859 innehar upphovsrätten